

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย
ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
Factors and development of security system
in Burapha University, Chonburi Province.

ดลชญา ธิติชัยกวิน

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้
จากเงินทุนอุดหนุนรัฐบาล (งบประมาณเงินแผ่นดิน)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐
มหาวิทยาลัยบูรพา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้จากเงินอุดหนุนรัฐบาล (งบประมาณแผ่นดิน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยบูรพา ผ่านสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เลขที่สัญญา ๑๐/๒๕๖๐

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณส่วนงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ตอบแบบประเมิน ที่ได้ให้การสนับสนุนทุนวิจัยและอำนวยความสะดวกให้ผลงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์จากผลงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดา ญาติพี่น้อง และบูรพคณาจารย์ของผู้วิจัยทุกท่าน ซึ่งอยู่เบื้องหลังความสำเร็จมาโดยตลอด ตลอดจนผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่คอยให้กำลังใจ ซึ่งแนะแนวทางจนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

ดลชญา ธิติชัยกวิน

ผู้วิจัย

หัวข้องานวิจัย	ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
คำสำคัญ	พัฒนาการจัดระบบ/รักษาความปลอดภัย
สถาบัน	มหาวิทยาลัยบูรพา
ชื่อผู้วิจัย	ดลชญา ธิติชัยกวิน
พ.ศ.	2560

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีและเพื่อประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ประชากร นิสิต และผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ ของนิสิตและผู้ปฏิบัติงาน ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน (n) 381 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่แสดงตารางแบบ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างพบว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 เพศชาย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 87.7 ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 10.8 และระดับปริญญาเอก 1.6 สถานภาพ นิสิต จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 ข้าราชการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ลูกจ้างประจำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 อื่น ๆ 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.1 ส่วนงานตามลำดับคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และช่วงอายุระหว่าง 18-28 ปี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 ช่วงอายุระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 อายุระหว่าง 29 ถึง 39 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ โดยรวมและเป็นรายด้าน ในส่วนของด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยจำแนกตามรายชื่อคือ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ พบว่าความเหมาะสมของระยะเวลาในการกำหนด ห้ามเข้าออกภายในมหาวิทยาลัย เวลา 22.00 ถึงเวลา 06.00 น. ต้องแลกบัตรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายชื่อความพร้อมในการบริหารจัดการที่จอดรถยนต์ภายในมหาวิทยาลัยบูรพามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบน โดยจำแนกตามรายชื่อ คือ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา

จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายชื่อ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความพร้อมในการปฏิบัติงานกฎจราจรภายในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยภาพรวม เช่น มีการสวมหมวกนิรภัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายความเหมาะสมของการติดตั้งแสงสว่างภายในมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยจำแนกตามรายชื่อ คือ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย พบว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายชื่อ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย การวางมาตรการการรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยติดตั้งกล้องวงจรปิด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการจัดการจราจรภายในมหาวิทยาลัย โดยใช้เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร จำแนกตามรายชื่อ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายความเหมาะสมของภาพรวมในการจัดระบบเพื่อการรักษาความปลอดภัยประจำจุดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด จากการประเมินปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุและเหตุการณ์ความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยวิธีการทดสอบค่าสถิติ โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย และด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรโดยรวมและเป็นรายด้าน เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยบูรพามีพันธกิจหลักในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการเป็นผู้นำเพื่อพัฒนาสังคม โดยมีความสามารถในการแข่งขันจากภายนอกมีคุณธรรมจริยธรรม และมีการส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยที่หลากหลาย ในการสร้างองค์ความรู้ และการวิจัยเชิงบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมเป็นหลัก และให้บริการวิชาการหลากหลายในการถ่ายทอดเทคโนโลยีคืนสู่แก่สังคมโดยรวม พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยและกิจกรรมที่ชัดเจนไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม ประกอบกับการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม โดยมีแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย การสร้างความรู้ปัญญาและบริหารจัดการให้เกิดคุณค่าต่อการพัฒนาสังคม การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในระดับสากล สร้างบัณฑิตให้มีคุณธรรมเชี่ยวชาญในศาสตร์ เป็นผู้นำที่มีทักษะสากล การบริการวิชาการสู่สังคม ร่วมสร้างสังคมอุดมปัญญาที่พึ่งตนเอง การส่งเสริม สนับสนุนและธำรงไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรมความเป็นไทย และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การพัฒนามหาวิทยาลัยให้เข้มแข็ง มีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูง และพึ่งตนเองได้ (นอกจากนั้นในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 เพื่อความมั่นคงและความยั่งยืน ซึ่งยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ ๆ การเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้ (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข (รายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลเมืองกะทู้, 2560) การรักษาความปลอดภัย เป็นอีกภารกิจที่สำคัญซึ่งจะช่วยในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการดำเนินการตามภารกิจของมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การตระหนักในความสำคัญนี้ จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย จะต้องร่วมกันวางแผนและหาแนวทางอย่างเป็นรูปธรรม ในการดูแลรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ให้แก่นักเรียน นิสิต ผู้ปฏิบัติงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดถึง การอำนวยความสะดวกในการจัดการจราจร และดูแลรักษาความปลอดภัยแก่สถานที่ของทางราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบกับสถิติการเกิดอุบัติเหตุและความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยยังพบว่ามีสถิติที่มีต้องนำมาใช้ในการประกอบการดำเนินการวางแผนงานรักษาความปลอดภัยความให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

สถิติการเกิดอุบัติเหตุและเหตุการณ์ความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย

รายงาน เดือน	อุบัติเหตุทางรถยนต์และ จักรยานยนต์	ทำร้ายร่างกาย ทะเลาะวิวาท	โจรกรรมทรัพย์สิน	รายงานอัคคีภัย	ทำนอจาร	ลวดสลิงขาด ณ สถานที่ ก่อสร้าง	เหตุการณ์ระเบิด	เสียหาย/ทุบกระถางรถ	สะดุดพื้นทางเท้า	ประต้วง/แทง/โขบโขว	ลิ่มทรัพย์สิน/ประสบเหตุ/อื่นๆ	รวม (ครั้ง)
1. ตุลาคม 2557	7		1	4	1							13
2. พฤศจิกายน 2557	2											2
3. ธันวาคม 2557	5	1	2									8
4. มกราคม 2558	9		2	2								13
5. กุมภาพันธ์ 2558	3		1									4
6. มีนาคม 2558	4											4
7. เมษายน 2558	1											1
8. พฤษภาคม 2558	3		1									4
9. มิถุนายน 2558						1						1
10. กรกฎาคม 2558	5		2			1						8
11. สิงหาคม 2558	6	1	1				1					9
12. กันยายน 2558	4							2				6
13. ตุลาคม 2558	1		1	1				1				4
14. พฤศจิกายน 2558	6											6
15. ธันวาคม 2558	2	1							1	1	1	6
16. มกราคม 2559	6		2					1		2		11
17. กุมภาพันธ์ 2559	6		2					2		2	1	13
18. มีนาคม 2559	6		2		1							9
19. เมษายน 2559	1	1	1							1		4
20. พฤษภาคม 2559	3		1									4
21. มิถุนายน 2559	1	1	1								1	4

สถิติการเกิดอุบัติเหตุและเหตุการณ์ความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย

รายงาน เดือน	อุบัติเหตุทางรถยนต์และ จักรยานยนต์	ทำร้ายร่างกาย ทะเลาะวิวาท	โจรกรรมทรัพย์สิน	รายงานอัคคีภัย	ทำนอจาร	ลวดสลิงขาด ณ สถานที่ ก่อสร้าง	ขุดระเบิด	เสียหาย/ทุบกระถางรถ	สะดุดพื้นทางเท้า	ประต้วง/แทง/โขบโขว	ลิ่มทรัพย์สิน/ประสบเหตุ/อื่นๆ	รวม (ครั้ง)
22. กรกฎาคม 2559	4	1						2				7

23. สิงหาคม 2559	6	1	2	1	1			1				12
24. กันยายน 2559	9			1				1	1			12
25. ตุลาคม 2559	6	1									2	9
26. พฤศจิกายน 2559	13	1									2	16
27. ธันวาคม 2559	5		1								1	7
28. มกราคม 2560	6		1								1	8
29. กุมภาพันธ์ 2560	2		1								1	4
30. มีนาคม 2560	2		1								1	4
31. เมษายน 2560	5										1	6
32. พฤษภาคม 2560	5										1	6
33. มิถุนายน 2560	4		1	1							1	7
34. กรกฎาคม 2560	1	1									2	4
35. สิงหาคม 2560	6	1	1								1	9
36. กันยายน 2560	6		1								1	8
รวม	161	11	29	10	3	2	1	10	2	6	18	253

นอกจากนี้ ยังพบว่ามหาวิทยาลัยบูรพาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีจำนวนนิสิตเพิ่มขึ้นในแต่ละปี (ณิซวรรณ วัฒนประภา, 2553) และมีหอพักภายในมหาวิทยาลัยด้วย ดังนั้น การมีส่วนร่วมในการดำเนินการศึกษาปัจจัย ที่ส่งผลต่อการวางระบบการรักษาความปลอดภัย ให้มีความเจริญก้าวหน้าในการวางแผนการศึกษาระบบการรักษาความปลอดภัย เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยเพื่อให้เกิดรูปแบบการรักษาความปลอดภัยที่เป็นระบบ และได้มาตรฐาน และยึดประโยชน์สูงสุดของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ซึ่งจะช่วยให้มหาวิทยาลัย นอกจากนั้นการสร้างความเข้มแข็งและประสิทธิภาพในการวางระบบการรักษาความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยบูรพาให้มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ยังส่งผลต่อการแก้ไขสถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้เพื่อสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมในเสนอแนวทางในการวางระบบการรักษาความปลอดภัย ซึ่งมีนโยบายและการวางแผนงานการรักษาความปลอดภัยการกำหนดเป้าหมายเพื่อปฏิบัติวางแผนการดำเนินงานรักษาความปลอดภัย ป้องกันด้านกายภาพ และการเฝ้าระวังเชิงรุก กำหนดแผนการรักษาความปลอดภัยให้เกิดประสิทธิภาพ มีการจัดระบบตรวจ เพื่อป้องปรามเหตุและการรักษาความปลอดภัย ณ จุดตรวจ ประตูทางเข้า-ออก ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการจัดระบบการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีการรับมือและสามารถแก้ไขสถานการณ์วิกฤติที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ในการสร้างความรู้ความเข้าใจ ให้แก่ นักเรียน นิสิต ผู้ปกครอง และผู้ปฏิบัติงาน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด แก่ สถานที่และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยบูรพา ตลอดจนถึงการดูแลอำนวยความสะดวกในการจัดการจราจร และด้านอื่น ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

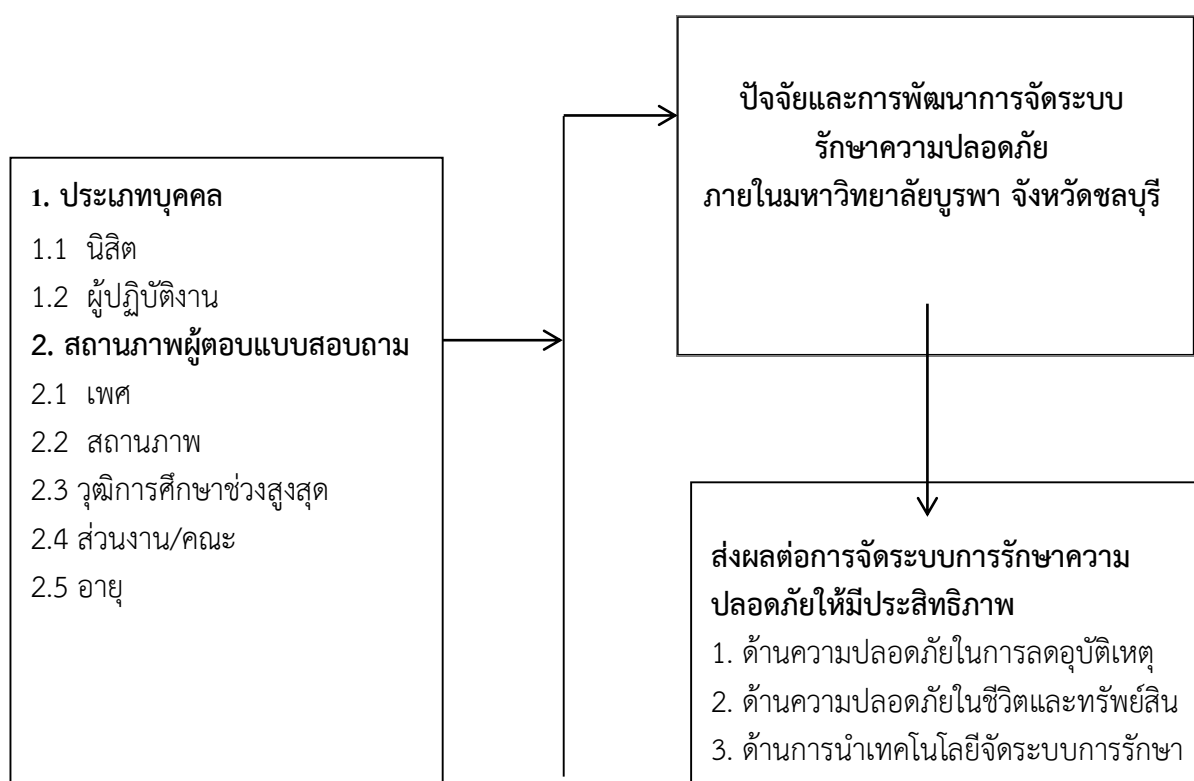
ขอบเขตการดำเนินงาน

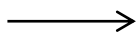
ขอบเขตของการวิจัยมีดังนี้

1. ประชากร นิสิต และผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 41,632 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ ของนิสิตและผู้ปฏิบัติงาน ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน (n) 381 คน
3. ระยะเวลาที่ใช้ในศึกษาค้นคว้าและเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2561 ถึงเดือน เมษายน 2561

สมมติฐานของการวิจัย

1. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ วุฒิการศึกษา ส่วนงาน อายุ และประสบการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัย ของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีที่ต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ
2. นิสิต และผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพแตกต่างกัน

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัยปัจจัยของการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย
ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดระบบการรักษาความปลอดภัย หมายถึงวิธีการวางแผนงานในการจัดระบบรักษาความปลอดภัย โดยการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงาน และกำหนดขอบเขตงานด้านการรักษาความปลอดภัยอย่างชัดเจน เพื่อให้การสนองตลอดจนถึงโครงสร้างที่แสดงองค์ประกอบและขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัดการงานภายในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพที่แสดงถึงความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ ตามหลักการ ทฤษฎี เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนิสิต ผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา โดยการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัย ต้องได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ และเป็นที่ยอมรับ

นิสิต หมายถึง ผู้เรียนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ที่ศึกษาภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

ผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของส่วนงานต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีคุณลักษณะของบุคคลที่เสนอความคิดเห็นและพยายามที่จะเสนอความคิดเห็นในการประเมินด้านการจัดระบบการรักษาความปลอดภัย เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความปลอดภัยในการลอบอุบัติเหตุ หมายถึง การเสนอความคิดเห็นในด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ต้องการแสวงหาปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และ การจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพ ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

2. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หมายถึง การเสนอความคิดเห็นในการจัดระบบการรักษาความปลอดภัย ตลอดจนถึงการเตรียมความพร้อม และการปรับพฤติกรรมในการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัย เพื่อทำให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดประโยชน์สูงสุดภายในมหาวิทยาลัยบูรพา

3. ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย หมายถึง ความสามารถใน

เสนอแนวทาง วิธีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดระบบการรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ได้อย่างเหมาะสม

4. ด้านการบริหารจัดการระบบการรักษาความปลอดภัยและการจราจร หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ การใช้เหตุและผล ในการเสนอแนวทางการจัดระบบการรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงาน ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ผู้ศึกษาได้นำแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย
2. การพัฒนาการจักระบบการรักษาความปลอดภัย
3. การบริหารจัดการงานรักษาความปลอดภัย
4. การวิจัยและพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย

การจัดวางระบบการรักษาความปลอดภัยเพื่อให้สังคมมีความสงบเรียบร้อย และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้สามารถดำเนินการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย แต่เดิมสังคมไทยอดีตอาจจะมี ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง การวางระบบรักษาความปลอดภัยมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ได้อย่างทั่วถึง จึงสามารถป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้ แต่ในปัจจุบันประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจการค้าการลงทุนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมี การสื่อสารเกิดขึ้นได้อย่างทั่วถึงและการลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนำไปสู่ปัญหาที่สร้างความแตกต่างกันทางด้านเศรษฐกิจส่งผลให้จำนวนอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น การเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกคนมีความต้องการในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปลอดภัย

การรักษาความปลอดภัยเป็นมาตรการป้องกันหรือป้องปรามที่กำหนดไว้ตามสถานที่ โดยมุ่งให้มีประสิทธิภาพและความพร้อมอย่างสูงสุด ซึ่งการรักษาความปลอดภัยมาจากมนุษย์ในการระวังภัยอันตราย ตระหนักถึงผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งพร้อมที่จะดำเนินการแก้ไขเพื่อลดผลกระทบดังกล่าว จึงประดิษฐ์เครื่องทุ่นแรงสำหรับปกป้องพื้นที่ และการป้องกันจึงมีพัฒนาการเรื่อยมาพร้อมๆกับมีประสิทธิภาพที่เพิ่มมากขึ้น

ถึงแม้จะเกิดการพัฒนาวិธีการในหลากหลายรูปแบบยังรวมไปถึงการตระหนักต่อสังคมต้องคำนึงถึงความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมด้วย อย่างไรก็ตามก็ดีอาคาร สิ่งก่อสร้าง หรือสถานที่ตั้งในปัจจุบันมีทั้งขนาดใหญ่และมีความ ซับซ้อนของอาคารมากขึ้น ระบบการป้องกันจึงมีความซับซ้อนตามไปด้วย มาตรการการรักษาความปลอดภัยจึงมีการกำหนดขอบเขตมากขึ้น จัดเป็นระบบและรูปแบบที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพจึงต้องมีการกำหนดพื้นที่ที่จะดำเนินการรักษาความปลอดภัย จัดทำแสงไฟส่องสว่าง จัดทำเครื่องกีดขวางการจราจร กำหนดจุดและเวลาที่อนุญาตให้ผ่านเข้า-ออก การแลกบัตร การสแกน หรือระบบสัญญาณเตือนภัยต้องมีระบบและช่องทางติดต่อสื่อสารต้องควบคุมบุคคล สิ่งของ และยานพาหนะที่ และต้องใช้กำลังเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตรวจตรา

ความเรียบร้อยหรือรักษาสถานการณ์ให้ปกติ เพื่อการตรวจตราและเฝ้าระวัง เหตุผลที่ต้องกำหนด มาตรการในการรักษาความปลอดภัย

สำหรับการวางแผนทางป้องกันมิให้เกิดภัยอันตรายที่จะเกิดหรืออาจจะเกิดขึ้นภายในพื้นที่ตั้ง หรือกำหนดแนวทางจัดการและปฏิบัติ ในการบรรเทาเหตุการณ์อันตรายที่จะเกิดได้ และหาหนทาง ป้องกันข้อบกพร่อง สิ่งทีล่อแหลม หรือจุดเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่ออาคาร สิ่งก่อสร้าง ทรัพย์สิน หรือชีวิตของบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ตั้งนั้น โดยเน้นที่ผู้ปฏิบัติงานโดยตรงและมีการ ให้ความรู้อบรม เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และในการแก้ไขที่ตัวบุคคลควรมีการประเมินนโยบาย การปรับเพิ่มรายได้ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันด้วย โดยเปรียบเทียบมหาวิทยาลัยอื่นที่มี บุคลากรด้านงานรักษาความปลอดภัยและจราจรและมีการทบทวนนโยบายด้านการจัดสวัสดิการ ด้วย (วันสนันท์ ดงสถาน, 2559, บทคัดย่อ) จะเป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงาน เพื่อลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นให้เหลือน้อยที่สุด และได้ประโยชน์ในการสร้างแรงจูงใจของการรักษาความปลอดภัยสถานที่เพื่อให้มีการเฝ้าระวัง ดูแล สังเกต และตรวจตรา ในบริเวณพื้นที่หรือที่ตั้งสำนักงาน อยู่ตลอดเวลา (Detection) ให้พิสูจน์ทราบตัวบุคคล สิ่งของ และยานพาหนะที่ผ่านเข้า-ออกใน บริเวณพื้นที่หรือที่ตั้งสำนักงาน (Identification) และเพื่อป้องกันหรือขัดขวางการบุกรุก ลักลอบ หรือ การลักลอบเข้ามาในบริเวณพื้นที่หรือที่ตั้งสำนักงาน (Interception)

2. การพัฒนาการจัดระบบการรักษาความปลอดภัย

เจอรามี เบ็นธัม กล่าวถึงลัทธิประโยชน์นิยม (utilitarianism) (อ้างถึงใน พรชัย ชันดี และคณะ, 2543, หน้า 19-20) มีความเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ถูกควบคุมโดยหลักการตามธรรมชาติ คือ ความพอใจ (pleasure) และความทุกข์ทรมาน (pain) โดยเชื่อว่าก่อนที่บุคคลจะมีพฤติกรรมใดบุคคล นั้นจะคิดคำนวณเปรียบเทียบระหว่างความพอใจที่จะได้ตระหนักและรับเป็นผลมาจากการกระทำ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการมีแรงจูงใจในเรื่องความเชื่อ ความมั่นใจ เป็นแรงขับสำคัญอย่างมาก ในส่วนของปัจจัยที่ก่อให้เกิดความทุกข์ ได้แก่ ความต้องการ ความผิดหวัง ความคาดหวัง และ ความรู้สึกหิวกระหาย เป็นต้น

ทฤษฎีป้องกัน (deterrence theory) เชื่อว่ามนุษย์จะทำหรือดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะต้องมีการไตร่ตรองและคำนึงถึงผลลัพธ์ก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมอยู่เสมอ อีกทั้งยังสามารถป้องกัน บุคคลไม่ให้ประพฤตผิดได้ถ้าหากมีกฎหมายที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมเป็นสิ่งที่กำหนด หมาย รวมถึงมีอัตราโทษรุนแรง ลงโทษรวดเร็ว และจะเห็นได้ว่าทฤษฎีนี้เป็นรากฐานในการบัญญัติกฎหมาย โดยในเนื้อหาของทฤษฎีนี้จะเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจของบุคคลว่าจะประกอบอาชญากรรม หรือไม่ หากคิดว่าโทษที่จะได้รับเมื่อถูกจับกุมมากกว่าความสุขที่จะได้จากการกระทำผิด บุคคลนั้นก็ จะไม่เลือกที่จะประกอบอาชญากรรม

ทฤษฎีปกตินิสัย (routine activity theory) เป็นทฤษฎีที่อยู่ในกลุ่มเศรษฐศาสตร์ โดยทฤษฎี นั้นมีหลักการสำคัญ คือ อาชญากรที่กระทำความผิด เหตุที่ที่เหมาะสมและการขาดความสามารถในการ ปกป้องทรัพย์สินหรือร่างกาย นักวิชาการที่ถือว่าเป็นผู้พัฒนาทฤษฎีนี้ คือ ลอร์เรน โคเฮน และมาร์คัส เฟลสัน ซึ่งนักวิชาการ 2 ท่านนี้ได้ให้ความหมายของปกตินิสัยเป็นกิจวัตรของบุคคลที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เป็นประจำ (พรชัย ชันดี และคณะ, 2543: 22-26)

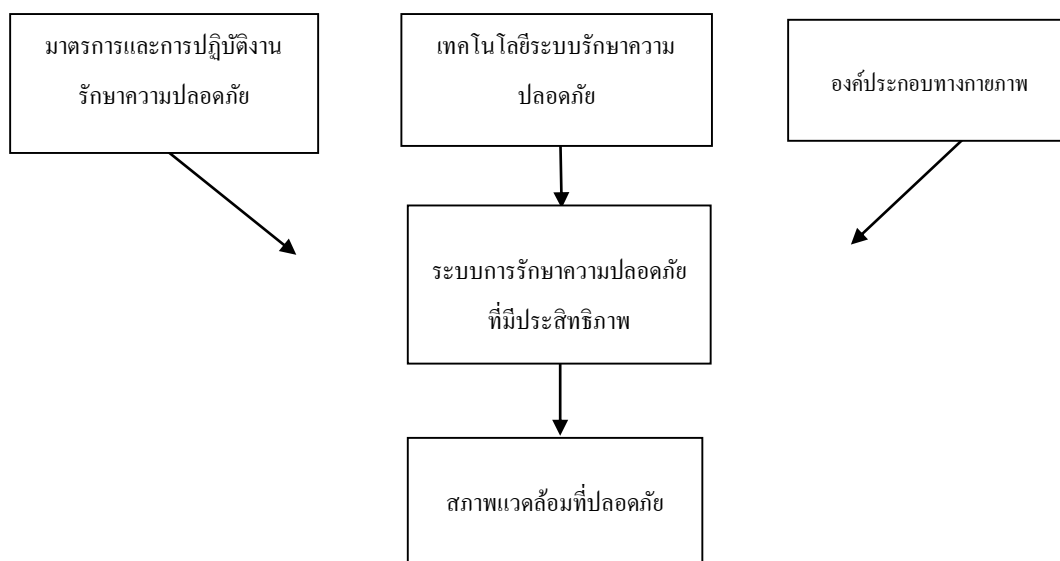
3. การบริหารจัดการงานรักษาความปลอดภัย

เสรีชัย โชติพานิช (2553, หน้า 191) ได้ให้ความหมายของการจัดการด้านรักษาความปลอดภัย คือ การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยต่อสวัสดิภาพชีวิตและทรัพย์สิน ของผู้ใช้อาคารจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล การจัดการด้านรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่

3.1 องค์ประกอบด้านกายภาพ ประกอบด้วย แนวรอบขอบเขตพื้นที่ ผังและประตูทางเข้า-ออก อาคาร ผังและประตูด้านในอาคาร

3.2 การปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัย หมายถึง การจัดทำสิ่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเพื่อทำหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย ความปลอดภัยในพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมและรับมือเมื่อเกิดเหตุการณ์

3.3 ระบบเทคโนโลยีรักษาความปลอดภัย หมายถึง อุปกรณ์เครื่องมือในการรักษาความปลอดภัยที่ติดตั้งในพื้นที่ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบโทรทัศน์วงจรปิด ระบบควบคุมการเข้า-ออก (Access Control) ระบบควบคุมการสัญจร ระบบตรวจจับวัตถุอันตราย และระบบแจ้งเหตุ เป็นต้น

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของระบบรักษาความปลอดภัย

1. หลักการในการรักษาความปลอดภัย เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ประกอบไปด้วยหลัก คือ การตรวจตรา การยับยั้ง และการแก้ไข หรือตอบสนองต่อเหตุการณ์ การตรวจตรานั้นเป็นการป้องกันไม่ให้เข้ามาในพื้นที่ หรือไม่สามารถทำการที่เป็นอันตราย โดยการปฏิบัติงานจะเกี่ยวข้องกับการควบคุมการเข้า-ออก และการตรวจการณ์ ส่วนการยับยั้งและการแก้ไขหรือตอบสนองต่อสถานการณ์นั้นเป็นการวางแผนหรือมาตรการเมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้นแล้ว

การรักษาความปลอดภัยนั้นควรได้รับการออกแบบและวางแผนตามแผนการเบื้องต้น เพื่อที่จะสอดคล้องกับองค์ประกอบทางกายภาพ มาตรการในการปฏิบัติการ ตลอดจนการใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าระดับความเข้มงวดของความปลอดภัยกับระดับความสะดวกสบายของผู้ใช้พื้นที่

2. มาตรการในการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ (เดชน์ จรุงเรืองฤทธิ์. 2549) ให้แนวคิดมาตรการรักษาความปลอดภัย มีความซับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย อาคารใหญ่และอาคารที่มีขนาดเล็ก ควรพิจารณาจัดความเหมาะสมของการวางมาตรการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

- 2.1 จัดให้มีพื้นที่รักษาความปลอดภัย มีการป้องกันโดยใช้วัสดุ ใช้เครื่องกีดขวาง และมีแสงสว่างที่เพียงพอ
- 2.2 ระบบสัญญาณแจ้งเหตุและการสื่อสารที่สมบูรณ์ ทั้งในระบบของการแจ้งเหตุ และระบบสื่อสารที่พร้อมใช้งาน
- 2.3 ต้องมีการควบคุมตรวจสอบของบุคคลและยานพาหนะ
- 2.4 ต้องมีระบบรักษาการ
- 2.5 ต้องมีระบบป้องกันรังสีอวกาศภัยและบันไดหนีไฟ
3. ปัจจัยที่กำหนดแนวทางการรักษาความปลอดภัย
 - 3.1 ลักษณะภาพในส่วนอาคารและพื้นที่โดยรอบ
 - 3.2 นโยบายและความต้องการขององค์กร เพื่อนำไปกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และระดับความปลอดภัย
 - 3.3 ประเภทของกิจกรรมการใช้งานของผู้ใช้พื้นที่หรืออาคาร
 - 3.4 ต้นทุน งบประมาณในส่วนงานรักษาความปลอดภัย
 - 3.5 สภาพโดยรอบพื้นที่ รวมถึงสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และอาชญากรรม

การจัดการความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัย ความไม่ปลอดภัยในอาคารเกิดจากภัยคุกคาม (Threats) โดยมีสิ่งที่เป็นอันตราย (Hazards) ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (Security) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากภัยคุกคามต่อความปลอดภัย (Security Threats) สิ่งที่คุกคามหรือลดทอนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้อาคาร ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยนี้

1. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง
2. ผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยงในอาคาร

ภัยคุกคามและความเสี่ยงหากไม่ได้รับการบริหารหรือจัดการ เพื่อป้องกันหลีกเลี่ยงหรือลดสิ่งที่เกิดขึ้นตามมาแล้วก็อาจส่งผลเสียได้ คือ การลดทอนผลผลิต (productivity loss) การรับผิดชอบกฎหมาย (Legal Liability) ความสูญเสียด้านการเงิน (Economic/Financial Loss) ความสูญเสียด้านการลงทุน (Investment risk) ความเสียหายต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ และความเสียหายทางธุรกิจ (Business Loss) ความเสี่ยงสามารถประมาณโดยวิธีการ ดังนี้ (ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี, 2550) ผลกระทบความเสี่ยง (RI) = แนวโน้มที่จะเกิดขึ้น (L) x ผลลัพธ์ (C) ดังนั้น ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นเป็นไปได้

และโอกาสที่จะเกิดภัยคุกคาม ที่เป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพ และทรัพย์สินของผู้ใช้พื้นที่ หากมีแนวโน้มที่จะเกิดภัยคุกคามมาก และมีผลลัพธ์ที่รุนแรง ผลกระทบก็จะรุนแรงตามไปด้วย ซึ่งถือว่าเป็นเหตุการณ์ที่ควรเฝ้าระวัง แนวคิดเรื่องการจัดการความเสี่ยง

4. การวิจัยและพัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัย

ในการจัดระบบรักษาความปลอดภัยด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ มีการค้นคว้าวิจัยในเรื่องรักษาความปลอดภัยที่กว้างขวาง ประกอบกับเทคโนโลยีของอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยที่พัฒนาการออกแบบระบบรักษาความปลอดภัย จึงเป็นการจัดสรรองค์ประกอบการรักษาความปลอดภัยระหว่าง คือ องค์ประกอบด้านกายภาพ การปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยและระบบเทคโนโลยีรักษาความปลอดภัยให้มีความเหมาะสมกับนโยบายและความต้องการในการรักษาความปลอดภัยขององค์กร และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพราะองค์กรมีความต้องการในการรักษาความปลอดภัยในระดับที่สูงมากเท่าไร จะทำให้การลงทุนให้กับการรักษาความปลอดภัยยิ่งสูงตามลำดับการออกแบบระบบรักษาความปลอดภัยจึงต้องคำนึงถึงต้นทุนเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่สำคัญอย่างยิ่งด้วยกัน และจากการรักษาความปลอดภัยเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับทุกคนในองค์กรในภาพรวม เพราะสัมพันธ์กับการทำงานและการใช้ชีวิตภายในพื้นที่ ดังนั้นการออกแบบและวางแผนระบบรักษาความปลอดภัยจึงควรได้รับความร่วมมือกันทั้งองค์กร การออกแบบระบบรักษาความปลอดภัยโดยหลักแล้วต้องมีลักษณะสอดคล้องไปกับความเสี่ยง ความต้องการลักษณะกิจกรรม ลักษณะทางกายภาพและบริบทโดยรอบของพื้นที่ โดยการกำหนดระบบการรักษาความปลอดภัยจึงควรได้รับการวางแผนตั้งแต่นั้นขั้นตอนการออกแบบอาคารและวางผังพื้นที่ (ชวัลหทัย เหล่ามานิต, 2554, หน้า 13-14)

แผนงานรักษาความปลอดภัย การจัดทำแผนงานจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดค่าใช้จ่าย ลดการหยุดงาน และลดอุบัติเหตุ (อนุศักดิ์ ฉิ้นไพศาล. 2560. หน้า 288-292)

ขั้นตอนที่ 1 การทบทวน เป็นการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่องในการวางแผนและขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนงาน ความพร้อมในการเกิดเหตุฉุกเฉิน

ขั้นตอนที่ 2 ผู้รับผิดชอบ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่แจกแจงรายละเอียดอย่างชัดเจน โดยกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตั้งแต่ระดับล่างถึงระดับสูงสุด ในการปฏิบัติตามแผนงาน

ขั้นตอนที่ 3 การระบุถึงอันตรายประเภทต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 4 การควบคุมอันตราย และการปฏิบัติที่ปลอดภัย

ขั้นตอนที่ 5 การตอบสนองอุบัติเหตุและภาวะฉุกเฉิน การวางแผนที่ดีนำไปสู่การตอบสนองดี เพื่อความรวดเร็ว และต้องจัดลำดับความสำคัญของแต่ละเหตุการณ์

ขั้นตอนที่ 6 การฝึกอบรมพนักงานและการสื่อสาร ในด้านความปลอดภัย

ขั้นตอนที่ 7 การเก็บบันทึก คือ กิจกรรมในการจัดระเบียบและจัดเอกสารทั้งหมด เช่น การได้รับบาดเจ็บ อุบัติเหตุ การเจ็บป่วย อุบัติเหตุอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

การดำเนินการระหว่างเกิดเหตุ ระบบการจัดการอุบัติเหตุจรรยา แบ่งหน้าที่ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 9 หน่วยงาน ดังนี้ (กุหลาบ รัตนสังธรรม และคณะ. 2552. หน้า 206-208)

1. ผู้จัดการระบบ โดย เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
 - เป็นหน่วยกลาง ในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุหมู่
 - ประสานงานแก้ไขปัญหา
 - เป็นที่ปรึกษา ช่วยเหลือผู้ประสบเหตุ
 - สนับสนุนอุปกรณ์ ที่จำเป็นแก่ผู้ประสบภัย
2. ศูนย์รับแจ้งเหตุ
 - รับแจ้งเหตุจากผู้พบเห็น
 - รับแจ้งเหตุจากอาสาสมัคร
 - รายงานการเกิดเหตุ
 - ประสานงาน
3. โรงพยาบาล มีหน้าที่
 - เตรียมความพร้อมด้านการรักษาพยาบาล
 - รับข้อมูลจากศูนย์
 - เตรียมหน่วยเคลื่อนที่จากจุดเกิดเหตุ
 - เป็นที่ปรึกษาอาสาสมัครขณะช่วยเหลือ
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 - อำนวยการจราจร
 - ป้องกันปัญหาการเกิดอุบัติเหตุ
 - ประสานงานกับศูนย์รับแจ้งเหตุ
 - อำนวยความสะดวก
 - ติดตามผู้กระทำผิด
5. อาสาสมัครกู้ภัย
 - ช่วยเหลือผู้ประสบเหตุ
 - ประสานงานกับศูนย์รับแจ้งเหตุ
 - อำนวยการจราจร
 - ต่อต่อประสานงานและส่งผู้ป่วย

6. ประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่
 - รับข้อมูลจากศูนย์รับแจ้งเหตุ
 - รายงานสถานการณ์การเกิดเหตุ
7. แขนงการทาง มีหน้าที่
 - รับข้อมูลจากศูนย์แจ้งเหตุ
 - แจ้งดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง
8. องค์กรท้องถิ่น มีหน้าที่
 - จัดขึ้นทะเบียนรถกับหน่วยฉุกเฉิน
 - สนับสนุนรถกู้ภัย
 - จัดระบบการเฝ้าระวังอุบัติเหตุฉุกเฉิน
 - ประสานงานกับโรงพยาบาล
9. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
 - เป็นศูนย์ประสานงานด้านข้อมูลและอุบัติเหตุ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สานิต สุวรรณประกร, พลเอก. (2559, หน้า 6). ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย พบว่า วัตถุประสงค์ในการพัฒนาตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย และ ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย ตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดีมาก ทั้งนี้ผลการปฏิบัติงานได้รับอิทธิพลรวมจากปัจจัยการพัฒนาทรัพยากรบุคคลมากที่สุด

2. พรฤทธิ์พีระ เจริญประภากร (2551 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานขนถ่ายสินค้าของพนักงานในเขตการทำเรือแห่งประเทศไทย พบว่า เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน รายได้ต่อเดือน และการจัดการความปลอดภัย เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดความรุนแรงของอุบัติเหตุ

3. ยงยุทธ ศศิวรรณพงศ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยทัศนคติของผู้ขับขีรถยนต์ต่อการจัดระเบียบการจราจร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามลำดับพบว่า มีความรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบ

การจราจร พอทราบบ้าง ร้อยละ 60.5 ไม่ทราบมาก่อน ร้อยละ 26.5 และในด้านของความรู้สึก ร้อยละ 38.5 เจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติแตกต่างกัน ร้อยละ 20.5 เหมาะสม ร้อยละ 16.5 ไม่ค่อยเห็นด้วยกับมาตรการบันทึกคะแนน ร้อยละ 14.50 ควรอะลุ่มอล่วย และในส่วนของทัศนคติ ร้อยละ 36.9 เห็นด้วยระดับมากที่สุดกับมาตรการจัดระเบียบการจัดการจราจร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทน โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามเอง (self-administered questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการดำเนินการตามขั้นตอนวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการปัจจัยที่ส่งผลต่อ

การจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จากนั้นผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสาร หลักการ ทฤษฎี งานวิจัย และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แสดงความคิดเห็นและตรวจสอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จึงนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและนำไปใช้ โดยและผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว

ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนิสิต และผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในระหว่างเดือนมกราคม 2561 ถึงเดือนเมษายน 2561 หากพบปัญหาหรือข้อบกพร่องก็จะนำมาปรับปรุง และพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินโดยการประเมินประสิทธิภาพปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการ

รักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

การวิจัยในระยษณีนีมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ดังนี้

แหล่งข้อมูล

1. เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัย
2. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการทำงานรักษาความปลอดภัย
3. นิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 381 คน ได้มาโดยการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบประเมินปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย

1.1 แบบประเมินปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ

1.2 แบบประเมินปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.3 แบบประเมินปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบการรักษาความปลอดภัย

1.4 แบบประเมินปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบการรักษาความปลอดภัยและการจราจร

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินประสิทธิภาพ

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือ และกำหนดรายละเอียด

1.3 สร้างแบบเครื่องมือวัดประสิทธิภาพที่พัฒนาขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ

1.4 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อพิจารณา และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.5 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของแบบประเมินรูปแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการส่งเครื่องมืองานวิจัยถึงผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง โดยใช้การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-objective congruence: *IOC*) การให้ค่าคะแนนความเห็นเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+1 หมายถึง เห็นด้วย หรือยอมรับในคุณภาพของงาน

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ หรือกำกวมในคุณภาพของงาน

-1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย หรือยังไม่ยอมรับในคุณภาพของงาน

และให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากนั้นคัดเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า +0.50 ขึ้นไป จากนั้นปรับปรุงรายละเอียดตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 คน
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ทดลองใช้ทั้ง 30 ฉบับ ดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 นำแบบสอบถามที่ได้ทดลอง (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ในปีที่ผ่านมา จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาเกณฑ์ระดับค่าสหสัมพันธ์ และระดับความสัมพันธ์ บาร์ตส์ (Bartz, 1999, p. 184) ระหว่างค่าน้ำหนักคะแนนรายข้อกับค่าน้ำหนักคะแนนรวม (Item-total correlation) อยู่ระหว่าง $r = .20 - .45$ และคัดเลือกข้อที่มีค่าสูงเป็นแบบสอบถาม ที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

3.2 นำแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .95

4. แบบประเมิน เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert scale) โดยผู้วิจัยให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

- 5 มีความหมายว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยมากที่สุด
- 4 มีความหมายว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยมาก
- 3 มีความหมายว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยปานกลาง
- 2 มีความหมายว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยน้อย
- 1 มีความหมายว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยน้อยที่สุด

5. การหาค่าสถิติพื้นฐาน โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) แล้วนำมาประเมินระดับค่าน้ำหนักการแปลความหมายของคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

- 4.50-5.00 แปลว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยมากที่สุด
- 3.50-4.49 แปลว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยมาก
- 2.50-3.49 แปลว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยปานกลาง
- 1.50-2.49 แปลว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยน้อย
- 1.00-1.49 แปลว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยน้อยที่สุด

6. นำแบบเครื่องมือวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามเป็นรายบุคคล พร้อมกำหนดวัน รับแบบสอบถาม พร้อมรับคืนด้วยตนเอง ระยะเวลาการดำเนินการที่กำหนด
2. ผู้วิจัยดำเนินการรับแบบสอบถาม (Try out) คืบ จำนวน 30 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดำเนินการนำแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามตามกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ จำนวน 381 ฉบับ จากแบบสอบถามที่ส่งไป คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถาม
2. กรอกระยะที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 และ ตอนที่ 2 ลงในใบกรอกข้อมูลและใช้คอมพิวเตอร์ในการประมวลผลข้อมูล
 - 2.1 แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ใช้สถิติร้อยละวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.2 แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ใช้วิธีตรวจให้คะแนนน้ำหนักสมมติของตัวเลือกที่เป็นคำตอบในแต่ละข้อ โดยให้คะแนน ดังนี้

สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงมาตรฐานและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
2. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) และหาคุณภาพเครื่องมือ คือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หาค่าระดับค่าสหสัมพันธ์ และระดับความสัมพันธ์ บาร์ส และค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ($\alpha - coefficient$)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ด้วยการวิเคราะห์ค่า ANOVA และ วิธีการทดสอบค่า T-test
4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของการตอบแบบสอบถามปลายเปิด

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามและทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 381 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จะนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินโดยเก็บข้อมูลประวัติส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับวุฒิการศึกษา ส่วนงาน/หน่วยงาน/คณะ และอายุ โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลระดับปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน (hypothesis testing) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุและเหตุการณ์ความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี และประเมินปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุและเหตุการณ์ความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยวิธีการทดสอบค่าสถิติ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

การเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับวุฒิการศึกษา ส่วนงาน/หน่วยงาน/คณะและอายุ โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างได้ตามตาราง ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สถานภาพ วุฒิการศึกษาสูงสุด ส่วนงาน/หน่วยงาน/คณะและอายุ โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

เพศ	n = 381	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	175	45.9
2. หญิง	206	54.1
รวม	381	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ เพศชาย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 และผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1

ตารางที่ 2 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ ของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยและการพัฒนา การจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

สถานภาพ	n = 381	
	จำนวน	ร้อยละ
1. นิสิต	219	57.5
2. พนักงานมหาวิทยาลัย	138	36.2
3. ข้าราชการ	7	1.8
4. ลูกจ้างประจำ	5	1.3
5. อื่น ๆ	12	3.1
รวม	381	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นนิสิต จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 138 คน คิดเป็น ร้อยละ 36.2 ข้าราชการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ลูกจ้างประจำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 อื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 3 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับวุฒิการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยและ การพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

สถานภาพ	n = 381	
	จำนวน	ร้อยละ
1.ปริญญาตรี	344	87.7
2.ปริญญาโท	41	10.8
3.ปริญญาเอก	6	1.6
รวม	381	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับวุฒิการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 87.7 ปริญญาโท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และปริญญาเอก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 4 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามส่วนงาน/หน่วยงาน/อื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

สถานภาพ	n = 381	
	จำนวน	ร้อยละ
1. คณะศึกษาศาสตร์	57	15.0
2. สำนักงานอธิการบดี	16	4.2
3. คณะการจัดการและการท่องเที่ยว	13	3.4
4. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	13	3.4
5. วิทยาลัยนานาชาติ	10	2.6
6. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10	2.6
7. คณะศิลปกรรมศาสตร์	18	4.7
8. คณะพยาบาลศาสตร์	15	3.9
9. คณะสาธารณสุขศาสตร์	19	5.0
10. คณะดนตรีและการแสดง	11	2.9
11. คณะวิทยาศาสตร์	16	4.2
12. คณะวิศวกรรมศาสตร์	46	12.1
13. คณะสหเวชศาสตร์	7	1.8
14. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ	4	1.0
15. วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์	9	2.4
16. คณะแพทยศาสตร์	10	2.6
17. คณะโลจิสติกส์	8	2.1
18. คณะวิทยาการสารสนเทศ	8	2.1
19. คณะเภสัชศาสตร์	12	3.1
20. วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา	6	1.6
21. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	37	9.7
22. คณะแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร	5	1.3
23. สำนักหอสมุด	6	1.6
24. สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล	7	1.8
25. ศูนย์จีนศึกษา	2	.5
26. อื่น ๆ	12	3.1
รวม	381	100

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามส่วนงาน/หน่วยงาน/อื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 และ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7

ตารางที่ 5 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ ของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

สถานภาพ	n = 381	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุระหว่าง 18 ถึง 28 ปี	261	68.5
2. อายุระหว่าง 29 ถึง 39 ปี	49	12.9
3. อายุระหว่าง 40 ถึง 50 ปี	57	15.0
4. อายุระหว่าง 51 ปีขึ้นไป	14	3.7
รวม	381	100

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ อายุระหว่าง 18 ถึง 28 ปี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 อายุระหว่าง 40 ถึง 50 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 และอายุระหว่าง 29 ถึง 39 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน

ตารางที่ 2.1 ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน ดังนี้

รายการ	n = 381			
	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ	3.57	0.74	มาก	1
2. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.46	0.74	มาก	4
3. ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย	3.54	0.70	มาก	3
4. ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร	3.56	0.75	มาก	2
รวม	3.56	0.63		

จากตารางที่ 2.1 พบว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน โดยรายด้านในส่วนของด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 2.2 ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายชื่อ คือ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ดังนี้

รายการ	n = 381			
	X	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ความเหมาะสมด้านการจัดการจราจร ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา	3.61	0.89	มาก	4
2. การอำนวยความสะดวกของผู้ปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัย ในการจัดการจราจร ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา	3.70	0.85	มาก	2
3. ความพร้อมในการบริหารจัดการที่จอดรถยนต์ภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา	3.35	0.99	ปานกลาง	6
4. ความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติตามจุดต่าง ๆ โดยภาพรวม ด้านการจัดการจราจร	3.53	0.95	มาก	5
5. ความชัดเจนของเครื่องหมายจราจร ป้ายบอกทาง บริเวณจุดต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา	3.66	0.85	มาก	3
6. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการกำหนด ห้ามเข้าออก ภายในมหาวิทยาลัย เวลา 22.00 ถึงเวลา 06.00 น. ต้องแลกบัตร	3.77	0.97	มาก	1
รวม	3.60	0.92		

จากตารางที่ 2.2 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายชื่อ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ พบว่าความเหมาะสมของระยะเวลาในการกำหนด ห้ามเข้าออกภายในมหาวิทยาลัย เวลา 22.00 ถึงเวลา 06.00 น. ต้องแลกบัตร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายชื่อความพร้อมในการบริหารจัดการที่จอดรถยนต์ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 2.3 ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายชื่อ คือ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนี้

รายการ	n = 381			
	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ความพร้อมในการปฏิบัติงานกฎจราจรภายในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยภาพรวม เช่น มีการสวมหมวกนิรภัย เป็นต้น	3.59	0.91	มาก	1
2. ความเหมาะสมของการติดตั้งแสงสว่างภายในมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อความปลอดภัย	3.41	0.97	ปานกลาง	5
3. จุดเสี่ยงตั้งแต่บริเวณประตูด้านหน้ามหาวิทยาลัยถึงกองกิจการนิสิต	3.43	0.91	ปานกลาง	3
4. จุดเสี่ยงตั้งแต่บริเวณประตูสุดใต้ถึงสำนักหอสมุด	3.43	0.91	ปานกลาง	3
5. จุดเสี่ยงตั้งแต่ประตูโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์	3.42	0.94	ปานกลาง	4
6. จุดเสี่ยงตั้งแต่บริเวณประตูด้านหลังมหาวิทยาลัย ที่พักอาศัย บริเวณคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และวิทยาลัยวิทยาการวิจัย และวิทยาการปัญญา	3.49	0.92	ปานกลาง	2
รวม	3.46	0.92		

จากตารางที่ 2.3 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายชื่อ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าความพร้อมในการปฏิบัติงานกฎจราจรภายในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยภาพรวม เช่น มีการสวมหมวกนิรภัย เป็นต้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายความเหมาะสมของการติดตั้งแสงสว่างภายในมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 2.4 ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายชื่อ คือ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย ดังนี้

รายการ	n = 381			
	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. การวางมาตรการการรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย โดยติดตั้งกล้องวงจรปิด	3.63	0.80	มาก	1
2. ขั้นตอนตรวจสอบความปลอดภัยให้ครอบคลุมทุกจุด ในมหาวิทยาลัย	3.62	0.86	มาก	2
3. ประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในการรักษาความปลอดภัย ประจำจุดภายในมหาวิทยาลัย	3.61	0.87	มาก	3
4. การอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ และการปฐมพยาบาล กรณีเกิดอุบัติเหตุภายในมหาวิทยาลัย	3.56	0.89	มาก	4
5. การจัดการจราจรภายในมหาวิทยาลัยโดยใช้เทคโนโลยี	3.38	0.89	ปานกลาง	6
6. ความรวดเร็วและต่อเนื่องของการจัดระบบเทคโนโลยี การรักษาความปลอดภัย	3.45	0.92	ปานกลาง	5
รวม	3.46	0.92		

จากตารางที่ 2.4 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายชื่อ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย พบว่าการวางมาตรการการรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยติดตั้งกล้องวงจรปิดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการจัดการจราจรภายในมหาวิทยาลัยโดยใช้เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 2.5 ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายชื่อ คือ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร ดังนี้

รายการ	n = 381			
	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ความชัดเจนในการวางมาตรการการรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัย	3.59	0.81	มาก	3
2. ความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัย	3.56	0.81	มาก	4
3. ความชัดเจนในการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา	3.61	0.83	มาก	1
4. ความชัดเจนของนโยบายในการรักษาความปลอดภัย	3.60	0.85	มาก	2
5. การจัดระบบการจัดการจราจรภายในมหาวิทยาลัย	3.52	0.90	มาก	5
6. ภาพรวมในการจัดระบบเพื่อการรักษาความปลอดภัยประจำจุด	3.51	0.97	มาก	6
รวม	3.56	0.86		

จากตารางที่ 2.5 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายชื่อ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร พบว่าความชัดเจนในการจัดระบบรักษาความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และภาพรวมในการจัดระบบเพื่อการรักษาความปลอดภัยประจำจุดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน (hypothesis testing) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวิจัยและทดสอบทดสอบสมมติฐาน เพื่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี และประเมินปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุและเหตุการณ์ความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยวิธีการทดสอบค่าสถิติ โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ โดยรวมและเป็นรายด้าน โดยวิธีการทดสอบค่า T-test

การทดสอบสมมติฐาน (hypothesis testing)

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ แตกต่างกัน

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.1 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ โดยจำแนกตามเพศ ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ n=381

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	175	3.62	0.73	1.18	0.54
หญิง	206	3.53	0.74		

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.1 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ จำแนกตามเพศ ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t -test โดยใช้วิธี Independent Sample t -test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig.(2-tailed) ของมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามเพศเท่ากับ 0.54 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี . รายด้าน คือ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐาน (hypothesis testing)

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.2 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามเพศ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

n=381

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	175	3.49	0.72	0.69	0.57
หญิง	206	3.44	0.76		

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามเพศ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ *t*-test โดยใช้วิธี Independent Sample *t*-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig.(2-tailed) ของมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามเพศเท่ากับ 0.57 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี รายด้าน คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจักระบบรักษาความปลอดภัย แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจักระบบรักษาความปลอดภัย

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจักระบบรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจักระบบรักษาความปลอดภัย แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.3 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านการนำเทคโนโลยีจักระบบรักษาความปลอดภัย จำแนกตามเพศ ในด้านการนำเทคโนโลยีจักระบบรักษาความปลอดภัย

n=381					
เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	<i>t</i>	<i>p</i>
ชาย	175	3.62	0.72	1.28	0.36
หญิง	206	3.51	0.77		

**p* < .05

จากตารางที่ 3.3 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านการนำเทคโนโลยีจักระบบรักษาความปลอดภัย จำแนกตามเพศ ในด้านการนำเทคโนโลยีจักระบบรักษาความปลอดภัย เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ *t*-test โดยใช้วิธี Independent Sample *t*-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig.(2-tailed) ของมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตาม

เพศเท่ากับ 0.36 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี รายด้าน คือ การนำเทคโนโลยีจัดการระบบรักษาความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.4 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ จำแนกตามเพศ ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ

n=381

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	175	3.58	0.60	1.28	0.36
หญิง	206	3.49	0.65		

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.4 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ จำแนกตามเพศ ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t -test โดยใช้วิธี Independent Sample t -test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig.(2-tailed) ของมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามเพศเท่ากับ 0.36 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี รายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ แตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.5 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ

n=381

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5.44	4	1.36	2.54*	0.04
ภายในกลุ่ม	201.32	376	0.54	201.32	
รวม	206.76	380			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.5 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ อาทิ นิสิต พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ เป็นต้น ในรายด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.04 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในรายด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3.6 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธี L.S.D ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ

สถานภาพ	\bar{X}	นิสิต	พนักงานมหาวิทยาลัย	ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	อื่น ๆ ที่ระบุ
		3.67	3.47	3.09	3.44	3.44
นิสิต	3.67	-	0.20	0.58	0.23	0.25
พนักงานมหาวิทยาลัย	3.47	-	-	0.38	0.03*	0.04*
ข้าราชการ	3.09	-	-	-	-0.35*	-0.33*
ลูกจ้างประจำ	3.44	-	-	-	-	0.02*
อื่น ๆ ที่ระบุ	3.42	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.6 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกัน คือ สถานภาพ โดยรวมพนักงานมหาวิทยาลัย น้อยกว่าลูกจ้างประจำ และอื่นผู้ตอบแบบสอบถามน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และสถานภาพข้าราชการ มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี น้อยกว่าลูกจ้างประจำและอื่นผู้ตอบแบบสอบถามน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ กลุ่มอื่น ๆ ที่ระบุ

สมมติฐานข้อที่ 6 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.6 สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี สถานภาพในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.7 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

n=381					
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.62	4	0.65	1.20	0.31
ภายในกลุ่ม	204.86	376	0.54	204.86	
รวม	207.48	380	207.48		

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.7 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ อาที นิสิต พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ เป็นต้น ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.31 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 7 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.7 สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย แตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.8 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย

n=381

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.31	4	0.58	1.17	0.32
ภายในกลุ่ม	184.87	376	0.49	184.87	
รวม	187.17	380			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.8 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ อาทิ นิสิต พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ เป็นต้น ในรายด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.32 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในรายด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 8 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.8 สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.9 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัย และการจรรยาบรรณ

	n=381				
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	6.64	4	1.66	3.04*	0.02
ภายในกลุ่ม	205.50	376	0.55	205.50	
รวม	212.14	380	212.14		

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.9 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ อาทิ นิสิต พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ เป็นต้น ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.02 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3.10 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร

สถานภาพ	\bar{X}	นิสิต	พนักงานมหาวิทยาลัย	ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	อื่น ๆ ที่ระบุ
		3.63	3.51	2.76	3.17	3.58
นิสิต	3.63	-	0.12	0.87	0.46	0.04*
พนักงานมหาวิทยาลัย	3.51	-	-	0.75	0.35	-0.07*
ข้าราชการ	2.76	-	-	-	-0.40*	-0.82*
ลูกจ้างประจำ	3.17	-	-	-	-	-0.42*
อื่น ๆ ที่ระบุ	3.58	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.10 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) พบว่าสถานภาพนิสิตมีปัจจัยและการพัฒนาการจัระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่ระบุ และกลุ่มตัวอย่างพนักงานมหาวิทยาลัยมีปัจจัยและการพัฒนาการจัระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่ระบุ และข้าราชการมีปัจจัยและการพัฒนาการจัระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี น้อยกว่าลูกจ้างประจำ กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่ระบุ และ ลูกจ้างประจำ มีปัจจัยและการพัฒนาการจัระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่ระบุ

สมมติฐานข้อที่ 9 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.9 วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุแตกต่างกัน

H_0 : วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุไม่แตกต่างกัน

H_1 : วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.11 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ

n=381

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4.48	2	2.24	4.19*	0.02
ภายในกลุ่ม	202.28	378	0.54		
รวม	206.76	380			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.11 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับวุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.02 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีระดับวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3.12 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ในด้านความปลอดภัยในการลอบขโมยทรัพย์สิน

ระดับวุฒิการศึกษา	\bar{X}	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.49	3.30	3.08
1. ปริญญาตรี	3.49	-	0.28	0.04*
2. ปริญญาโท	3.30	-	-	0.26
3. ปริญญาเอก	3.08	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.12 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) พบว่ากลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาปริญญาตรี มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างปริญญาเอก

สมมติฐานข้อที่ 10 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.10 วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน

H_0 : วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน

H_1 : วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.13 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

n=381					
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.10	2	1.05	1.93	0.15
ภายในกลุ่ม	205.38	378	0.54		
รวม	207.48	380			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.13 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.15 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีระดับวุฒิการศึกษา ต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 11 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.11 วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย แตกต่างกัน

H_0 : วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

H_1 : วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.14 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกวุฒิการศึกษา ในด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.75	2	0.38	0.76	0.47
ภายในกลุ่ม	186.42	378	0.49	186.42	
รวม	187.17	380	187.17		

n=381

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.14 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามจำแนกวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.47 มากกว่าระดับมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีระดับวุฒิการศึกษา ต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 12 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.12 วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรแตกต่างกัน

H_0 : วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรไม่แตกต่างกัน

H_1 : วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.15 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกวุฒิการศึกษา ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร

n=381					
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4.39	2	2.19	3.99*	0.02
ภายในกลุ่ม	207.75	378	0.55	207.75	
รวม	212.14	380			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.15 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.02 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3.16 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยา

ระดับวุฒิการศึกษา	\bar{X}	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.55	3.52	3.19
1. ปริญญาตรี	3.55	-	0.04*	0.86
2. ปริญญาโท	3.52	-	-	0.81
3. ปริญญาเอก	3.19	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.16 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) โดยรวมพบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยา โดยรวม น้อยกว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาปริญญาโท

สมมติฐานข้อที่ 13 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.13 ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุแตกต่างกัน

H_0 : ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.17 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ

	n=381				
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	15.20	25.00	0.61	1.13	0.31
ภายในกลุ่ม	191.57	355.00	0.54		
รวม	206.76	380.00			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.17 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.31 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านการลดอุบัติเหตุไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 14 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.14 ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน

H_0 : ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน

H_1 : ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.18 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

	n=381				
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	24.30	25.00	0.97	1.88*	0.01
ภายในกลุ่ม	24.12	24.00	1.00		
รวม	183.17	355.00			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.18 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.01 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีส่วนงาน หน่วยงาน อื่น ๆ ที่ระบุ มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3.19 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบ รักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่นๆ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ที่	\bar{x}	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
1	3.58	-	0.13	-0.27	0.38	0.04	-0.18	0.16	-0.38	0.03	-0.17	-0.21	0.10	0.08	-0.37	-0.34	0.42	-0.10	-0.52	-0.21	0.18	0.28	0.34	0.41	0.26	0.04	-0.10
2	3.45	-	-	-0.40	0.25	-0.09	0.44	-0.11	0.30	0.10	0.06	0.37	0.35	-0.10	-0.07	0.69	0.17	-0.25	0.06	0.45	0.55	0.61	0.68	0.53	0.31	0.17	-0.23
3	3.85	-	-	-	0.65	0.31	0.09	0.44	-0.11	0.30	0.10	0.06	0.37	0.35	-0.10	-0.07	0.69	0.17	-0.25	0.06	0.45	0.55	0.61	0.68	0.53	0.31	0.17
4	3.20	-	-	-	-0.34	-0.56	-0.21	-0.76	-0.35	-0.55	-0.59	-0.28	-0.30	-0.75	-0.71	0.04	-0.48	-0.90	-0.58	-0.20	-0.10	-0.03	0.03	-0.11	-0.33	-0.48	
5	3.54	-	-	-	-	-0.22	0.13	-0.42	-0.01	-0.21	-0.25	0.06	0.04	-0.41	-0.37	0.38	-0.14	-0.56	-0.24	0.14	0.24	0.31	0.37	0.23	0.01	-0.14	
6	3.76	-	-	-	-	-	0.35	-0.20	0.21	0.01	-0.03	0.28	0.26	-0.19	-0.15	0.60	0.08	-0.34	-0.02	0.36	0.46	0.53	0.59	0.45	0.23	0.08	
7	3.41	-	-	-	-	-	-	-0.55	-0.14	-0.33	-0.38	-0.07	-0.09	-0.54	-0.50	0.26	-0.27	-0.69	-0.37	0.01	0.11	0.18	0.24	0.10	-0.12	-0.26	
8	3.96	-	-	-	-	-	-	-	0.41	0.21	0.17	0.48	0.46	0.01	0.05	0.80	0.28	-0.14	0.18	0.56	0.66	73.00	0.79	0.65	0.43	0.28	
9	3.55	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.20	-0.24	0.07	0.05	-0.40	-0.37	0.39	-0.13	-0.55	-0.24	0.15	0.25	0.31	0.38	0.23	0.01	-0.13	
10	3.75	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.04	0.27	0.25	-0.20	-0.17	0.59	0.07	-0.35	-0.04	0.35	0.45	0.51	0.58	0.43	0.21	0.07	
11	3.79	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.31	0.29	-0.16	-0.13	0.63	0.11	-0.31	0.00	0.39	0.49	0.55	0.62	0.47	0.25	0.11	
12	3.48	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.02	-0.47	-0.44	0.32	-0.20	-0.62	-0.31	0.08	0.18	0.24	0.31	0.16	-0.06	-0.20	
13	3.50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.45	-0.41	0.34	-0.18	-0.60	-0.28	0.10	0.20	0.27	0.33	0.19	-0.03	-0.18	
14	3.95	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.04	0.79	0.27	-0.15	0.17	0.55	0.65	0.72	0.78	0.64	0.42	0.27	
15	3.91	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.76	0.23	-0.19	0.13	0.51	0.61	0.68	0.75	0.60	0.38	0.24	
16	3.16	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.52	-0.94	-0.63	-0.24	-0.14	-0.08	-0.01	-0.16	-0.38	-0.52	
17	3.68	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.42	-0.10	0.28	0.38	0.45	0.51	0.37	0.15	0.00	
18	4.10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.32	0.70	0.80	0.87	0.93	0.79	0.57	0.42	
19	3.78	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.38	0.48	0.55	0.62	0.47	0.25	0.11	
20	3.40	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.10	0.17	0.23	0.09	-0.13	-0.28	
21	3.30	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.07	0.13	-0.01	-0.23	-0.38	
22	3.23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.07	-0.08	-0.30	-0.44	
23	3.17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.15	-0.37	-0.51	
24	3.31	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.22	-0.36	
25	3.53	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.14	
26	3.68	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.19 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบ รักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งมีรายละเอียดของส่วนงาน หน่วยงาน และกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ คือ 1. คณะศึกษาศาสตร์ 2. สำนักงานอธิการบดี 3. คณะการจัดการและการท่องเที่ยว 4. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ 5. วิทยาลัยนานาชาติ 6. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 7. คณะศิลปกรรมศาสตร์ 8. คณะพยาบาลศาสตร์ 9. คณะสาธารณสุขศาสตร์ 10. คณะดนตรีและการแสดง 11. คณะวิทยาศาสตร์ 12. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 13. หน่วยงานอื่น ๆ 14. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ 15. คณะสหเวชศาสตร์ 16. วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ 17. คณะแพทยศาสตร์ 18. คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ 19. คณะเกษตรศาสตร์ 20. คณะโลจิสติกส์ 21. คณะวิทยาการสารสนเทศ 22. วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา 23. สำนักหอสมุด 24. สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล 25. คณะแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร 26. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) พบว่าส่วนมากรายคู่ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 15 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.15 ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน

H_0 : ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.20 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย

n=381

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	19.48	25.00	0.78	1.65*	0.03
ภายในกลุ่ม	167.69	355.00	0.47		
รวม	187.17	380.00			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.20 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.03 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของโดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ที่ระบุ มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3.21 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย

ที่	\bar{x}	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
1	3.61	-	0.17	-0.29	0.46	-0.01	-0.21	-0.04	-0.07	0.18	0.26	-0.01	0.29	0.09	-1.06	-0.28	0.12	-0.16	-0.23	-0.03	0.27	0.25	0.77	-0.23	0.03	0.14	0.05	
2	3.44	-	-	-0.46	0.30	-0.18	-0.38	-0.21	-0.24	0.02	0.09	-0.18	0.12	-0.08	-1.23	-0.44	-0.04	-0.33	-0.40	-0.20	0.10	0.08	0.60	-0.40	-0.13	-0.03	-0.12	
3	3.90	-	-	-	0.76	0.28	0.08	0.25	0.22	0.48	0.55	0.28	0.58	0.38	-0.77	0.02	0.42	0.13	0.06	0.26	0.56	0.24	1.06	0.66	0.33	0.43	0.34	
4	3.14	-	-	-	-	-0.48	-0.68	-0.51	-0.54	-0.28	-0.21	-0.47	-0.17	-0.37	-1.53	-0.74	-0.34	-0.63	-0.69	-0.50	-0.19	-0.21	0.31	-0.69	-0.43	-0.32	-0.42	
5	3.62	-	-	-	-	-	-0.20	-0.03	-0.06	0.20	0.27	0.00	0.30	0.10	-1.05	-0.26	0.14	-0.15	-0.22	-0.02	0.28	0.26	0.78	-0.22	0.05	0.15	0.06	
6	3.82	-	-	-	-	-	-	0.17	0.14	0.40	0.47	0.20	0.50	0.30	-0.85	-0.06	0.34	0.05	-0.02	0.18	0.48	0.46	0.98	-0.02	0.25	0.35	0.26	
7	3.65	-	-	-	-	-	-	-	-0.03	0.23	0.30	0.03	0.33	0.13	-1.02	-0.23	0.17	-0.12	-0.19	0.01	0.31	0.29	0.81	0.19	0.08	0.19	0.09	
8	3.68	-	-	-	-	-	-	-	-	0.26	0.33	0.06	0.36	0.16	-0.99	-0.20	0.20	-0.09	-0.16	0.04	0.34	0.32	0.84	-0.16	0.11	0.21	0.12	
9	3.42	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.07	-0.19	0.11	-0.09	-1.25	-0.46	-0.06	-0.35	-0.41	-0.22	0.09	0.07	0.59	-0.41	-0.15	-0.04	-0.14	
10	3.35	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.27	0.03	-0.17	-1.32	-0.53	-0.13	-0.42	-0.48	-0.29	0.02	-0.01	0.52	-0.48	-0.22	-0.11	-0.21	
11	3.61	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.30	0.10	-1.05	-0.27	0.13	-0.15	-0.22	-0.02	0.28	0.26	0.78	-0.22	0.04	0.15	0.06	
12	3.32	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.20	-1.35	-0.57	-0.17	-0.45	-0.32	-0.02	-0.04	0.48	-0.52	-0.26	-0.15	-0.24		
13	3.51	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-1.15	-0.37	0.03	-0.25	-0.32	-0.13	0.18	0.16	0.68	-0.32	-0.06	0.05	-0.04	
14	4.67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.79	1.19	0.9	0.83	1.03	1.33	1.31	1.83	0.08	1.1	1.2	1.11	
15	3.88	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.40	0.11	0.05	0.24	0.55	0.53	1.05	0.05	0.31	0.42	0.32	
16	3.48	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.29	-0.35	-0.16	-0.16	0.13	0.65	-0.35	-0.09	0.02	-0.08	
17	3.77	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.07	0.13	0.43	0.41	0.93	-0.17	0.20	0.30	0.21	
18	3.83	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.19	0.50	0.48	1.00	0.00	0.26	0.37	0.27	
19	3.64	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.31	0.28	0.81	-0.19	0.07	0.18	0.08	
20	3.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.02	0.50	-0.50	-0.24	-0.13	-0.23	
21	3.35	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.52	-0.48	-0.22	-0.11	-0.20	
22	2.83	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.10	-0.74	-0.63	-0.73
23	3.83	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.26	0.37	0.27
24	3.57	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.11	0.01
25	3.46	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.10
26	3.56	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.21 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D โดยจำแนกตามส่วนงานหน่วยงาน และอื่น ในด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย ซึ่งมีรายละเอียดของส่วนงานหน่วยงาน และกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ คือ 1. คณะศึกษาศาสตร์ 2. สำนักงานอธิการบดี 3. คณะการจัดการและการท่องเที่ยว 4. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ 5. วิทยาลัยนานาชาติ 6. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 7. คณะศิลปกรรมศาสตร์ 8. คณะพยาบาลศาสตร์ 9. คณะสาธารณสุขศาสตร์ 10. คณะดนตรีและการแสดง 11. คณะวิทยาศาสตร์ 12. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 13. ภายนอก 14. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ 15. คณะสหเวชศาสตร์ 16. วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ 17. คณะแพทยศาสตร์ 18. ศูนย์จีนศึกษา 19. คณะเภสัชศาสตร์ 20. คณะโลจิสติกส์ 21. คณะวิทยาการสารสนเทศ 22. วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา 23. สำนักหอสมุด 24. สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล 25. คณะแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร 26. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) พบว่าส่วนมากรายคู่ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 16 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.16 ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณแตกต่างกัน

H_0 : ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณไม่แตกต่างกัน

H_1 : ส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.22 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน จำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณ

	n=381				
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	19.93	25.00	0.80	1.47	0.07
ภายในกลุ่ม	192.20	355.00	0.54		
รวม	212.14	380.00			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.22 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ในด้านความปลอดภัย ในการลดอุบัติเหตุ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.31 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจรรยาบรรณไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 17 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.17 ช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุแตกต่างกัน

H_0 : ช่วงอายุที่แตกต่างกันที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุไม่แตกต่างกัน

H_1 : ช่วงอายุที่แตกต่างกันแตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3.23 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามช่วงอายุ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ

n=381					
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	7.78	3	2.59	4.91*	0.00
ภายในกลุ่ม	198.98	377	0.53		
รวม	206.76	380			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.23 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามช่วงอายุ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.00 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของ โดยจำแนกตามช่วงอายุ มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3.24 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D จำแนกตามช่วงอายุ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ

ช่วงอายุ	\bar{X}	ช่วงอายุ 18-28 ปี	ช่วงอายุ 29-39 ปี	ช่วงอายุ 40-50 ปี	ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป
		3.66	3.42	3.44	3.06
1. ช่วงอายุ 18-28 ปี	3.66	-	0.24	0.22	0.60
2. ช่วงอายุ 29-39 ปี	3.42	-	-	-0.01*	0.36
3. ช่วงอายุ 40-50 ปี	3.44	-	-	-	0.38
4. ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป	3.06	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.24 แสดงการเปรียบเทียบสถานภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกัน คือ ช่วงอายุ 29-39 ปีมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี น้อยกว่าช่วงอายุ 40-50 ปี

สมมติฐานข้อที่ 17 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.17 ช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน

H_0 : ช่วงอายุที่แตกต่างกันที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน

H_1 : ช่วงอายุที่แตกต่างกันแตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน

ตารางที่ 3.25 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามช่วงอายุ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

n=381					
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	9.91	3	3.30	6.31*	0.00
ภายในกลุ่ม	197.56	377	0.52		
รวม	207.48	380			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.25 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามช่วงอายุ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.00 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของโดยจำแนกตามช่วงอายุ มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3.26 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D จำแนกตามช่วงอายุ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ช่วงอายุ	\bar{X}	ช่วงอายุ 18-28 ปี 3.66	ช่วงอายุ 29-39 ปี 3.42	ช่วงอายุ 40-50 ปี 3.44	ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป 3.06
1. ช่วงอายุ 18-28 ปี	3.56	-	0.26	0.28	0.64
2. ช่วงอายุ 29-39 ปี	3.30	-	-	0.39	0.02*
3. ช่วงอายุ 40-50 ปี	3.28	-	-	-	0.36
4. ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป	2.92	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.26 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D จำแนกตามช่วงอายุ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกัน คือ ช่วงอายุ 29-39 ปีมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี มากกว่าช่วงอายุ 40-50 ปี

สมมติฐานข้อที่ 18 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.18 ช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน

H_0 : ช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 3.27 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามช่วงอายุ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย

n=381					
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3.91	3	1.30	2.68*	0.04
ภายในกลุ่ม	183.26	377	0.49		
รวม	187.17	380			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.27 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามช่วงอายุ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย และผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.00 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของโดยจำแนกตามช่วงอายุ มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3.28 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D จำแนกตามช่วงอายุ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย

ช่วงอายุ	\bar{X}	ช่วงอายุ 18-28 ปี 3.66	ช่วงอายุ 29-39 ปี 3.42	ช่วงอายุ 40-50 ปี 3.44	ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป 3.06
1. ช่วงอายุ 18-28 ปี	3.61	-	0.18	0.23	0.26
2. ช่วงอายุ 29-39 ปี	3.43	-	-	0.08	0.06
3. ช่วงอายุ 40-50 ปี	3.38	-	-	-	0.03*
4. ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป	3.35	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.28 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D จำแนกตามช่วงอายุ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกัน คือ ช่วงอายุ 40-50 ปี มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี มากกว่าช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 19 ผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.19 ช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรแตกต่างกัน

H_0 : ช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรแตกต่างกัน

ตารางที่ 3.29 เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามช่วงอายุ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร

n=381					
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	7.81	3	2.60	4.80*	0.00
ภายในกลุ่ม	204.32	377	0.54		
รวม	212.14	380			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.29 แสดงให้เห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามช่วงอายุ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย และผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.00 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของโดยจำแนกตามช่วงอายุ มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3.30 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D จำแนกตามช่วงอายุ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร

ช่วงอายุ	\bar{X}	ช่วงอายุ 18-28 ปี 3.64	ช่วงอายุ 29-39 ปี 3.45	ช่วงอายุ 40-50 ปี 3.47	ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป 2.95
1. ช่วงอายุ 18-28 ปี	3.64	-	0.19	0.17	0.69
2. ช่วงอายุ 29-39 ปี	3.45	-	-	-0.02*	0.50
3. ช่วงอายุ 40-50 ปี	3.47	-	-	-	0.52
4. ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป	2.95	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3.30 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพที่มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันด้วยวิธี L.S.D จำแนกตามช่วงอายุ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกัน คือ ช่วงอายุ 29-39 ปี มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี น้อยกว่าช่วงอายุ 40-50 ปี

บทที่ 5

สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร นิสิต และผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 41,632 คน
 2. กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัย อย่างมีประสิทธิภาพ ของนิสิตและผู้ปฏิบัติงาน ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน (n) 381 คน
 3. ระยะเวลาที่ใช้ในศึกษาค้นคว้าและเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2561 ถึงเดือนเมษายน 2561
- ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จากนั้นผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสาร หลักการ ทฤษฎี งานวิจัย และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แสดงความคิดเห็นและตรวจสอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จึงนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล
- ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและนำไปใช้ โดยและผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่งนิสิต และผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในระหว่างเดือนมกราคม ถึง เมษายน 2561 หากพบปัญหาหรือข้อบกพร่องก็จะนำมาปรับปรุง และพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับมากที่สุด
- ขั้นตอนที่ 3 การประเมินโดยการประเมินประสิทธิภาพปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้ ปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างพบว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 เพศชาย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 87.7 ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 10.8 และระดับปริญญาเอก 1.6 สถานภาพ นิสิต จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 ข้าราชการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ลูกจ้างประจำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 อื่น ๆ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 ส่วนงานตามลำดับคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และช่วงอายุระหว่าง 18-28 ปี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 ช่วงอายุระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 อายุระหว่าง 29 ถึง 39 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9

2. ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและเป็นรายด้านโดยรวมและรายด้าน โดยรายด้านในส่วนของด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อคือ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุพบว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ พบว่าความเหมาะสมของระยะเวลาในการกำหนด ห้ามเข้าออก ภายในมหาวิทยาลัย เวลา 22.00 ถึงเวลา 06.00 น. ต้องแลกบัตรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายข้อความพร้อมในการบริหารจัดการที่จอดรถยนต์ภายในมหาวิทยาลัยบูรพามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ คือ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความพร้อมในการปฏิบัติงานกฏจราจรภายในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยภาพรวม เช่น มีการสวมหมวกนิรภัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายความเหมาะสมของการติดตั้งแสงสว่างภายในมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ คือ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบ

63

รักษาความปลอดภัย พบว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย การวางมาตรการการรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยติดตั้งกล้อง วงจรปิดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการจัดการจราจรภายในมหาวิทยาลัยโดยใช้เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ คือ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร จำแนก

มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัย และการจราจร จำแนกตามเพศ ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร จำแนกตามเพศ ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t -test โดยใช้วิธี Independent Sample t -test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig.(2-tailed) ของมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามเพศเท่ากับ 0.36 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี รายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรไม่แตกต่างกัน เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ จำแนกตามสถานภาพ อาทิ นิสิต พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ เป็นต้น ในรายด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.04 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงการเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) พบว่าคู่ที่มีความแตกต่างกัน คือ สถานภาพ โดยรวมพนักงานมหาวิทยาลัย น้อยกว่าลูกจ้างประจำ และอื่นผู้ตอบแบบสอบถามน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ

65

และสถานภาพข้าราชการมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี น้อยกว่า ลูกจ้างประจำและอื่นผู้ตอบแบบสอบถามน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ กลุ่มอื่น ๆ ที่ระบุ เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามสถานภาพ อาทิ นิสิต พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ เป็นต้น ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.31 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่แตกต่างกัน เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย จำแนกตามสถานภาพ อาทิ นิสิต พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ เป็นต้น ในรายด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.32 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในรายด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกันเปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย

จังหวัดชลบุรี ในด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรแตกต่างกัน เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกวุฒิการศึกษา ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.02 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การเปรียบเทียบคู่สถานภาพ มีค่าเฉลี่ยต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

66

ปลอดภัยและการจราจร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference :LSD) โดยรวมพบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร โดยรวม น้อยกว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาปริญญาโท เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.31 มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกันมีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านการลดอุบัติเหตุไม่แตกต่างกัน และเปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ตามรายด้าน โดยจำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig. เท่ากับ 0.01 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีส่วนงาน หน่วยงาน อื่น ๆ ที่ระบุ มีปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จัดทำระบบการรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย โดยการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วยในการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมและลดจำนวนคน
2. วางระบบการจัดการจราจร และสำรวจศึกษาพื้นที่จอดรถยนต์ให้เพียงพอ เพื่อลดอุบัติเหตุ
3. ดำเนินการสรุปประเด็นปัญหาเพื่อวางแผนพัฒนารูปแบบการรักษาความปลอดภัยให้ดียิ่งขึ้น

ภาคผนวก

- หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

บรรณานุกรม

- กันทิมา รัชฎาภรณ์พงษ์. (๒๕๕๐). การพัฒนาแบบวัดคุณธรรมสัปปุริสธรรมสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาการทดสอบและวัดผลการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทวีรัตน์ ต่ายใหญ่เที่ยง. (๒๕๕๓). ความพึงพอใจและความคาดหวังของผู้รับบริการต่อสิ่งอำนวยความสะดวก
และสิ่งแวดล้อมในโรงพยาบาล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นงลักษณ์ ภัทรนิกร. (๒๕๕๘). การรับรู้บรรยากาศองค์การและความพึงพอใจในงานของบุคลากรระดับจัดการ
บริษัท เอ็กเซล (ประเทศไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, คณะวิทยาศาสตร์ (จิตวิทยาชุมชน),
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นฤมล กิจไพศาลรัตนา. (๒๕๕๕). การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะรัฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเวศ ไชยวงศ์. (๒๕๕๑). การจัดภูมิทัศน์. (พิมพ์ครั้งที่ ๑)
สำนักพิมพ์ เอ็ม แอล พี โพรเซส, กรุงเทพมหานคร
- ปริญญา วัฒนา. (๒๕๕๘). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของประชาชนในการให้บริการของ
เทศบาลตำบลลำไทร จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร (รัฐศาสตร์),
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. (๒๕๕๔). แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ
ปีงบประมาณ ๒๕๕๔-๒๕๖๓. กองแผนงาน, มหาวิทยาลัยบูรพา
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (๒๕๕๐). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ ๗).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มนทิรา เดชชนะขจรสุข. (๒๕๕๘). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการประชาสัมพันธ์โรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม กรุงเทพมหานคร เขต ๓. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต,
วิทยาศาสตร์ (การบริหารทรัพยากรป่าไม้), บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยุงทอง รวมสุข. (๒๕๕๙). ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว พฤติกรรมการเดินทางและความพึงพอใจในคุณภาพ
การบริการทางการท่องเที่ยว ในการพยากรณ์ความตั้งใจในการกลับมาเที่ยวจังหวัดภูเก็ต
. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรษยา ศิริวัฒน์. (๒๕๕๗). รายงานการวิจัย: การประเมินผลประสิทธิภาพในการให้บริการของงานบริการ
การศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร.
- วารุณี พิมพ์. (๒๕๕๕). การมีส่วนร่วมของประชากรพื้นฐานของนักท่องเที่ยวในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม
โครงการเมืองน่าอยู่ เทศบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาสังคมศาสตร์ (สิ่งแวดล้อม). มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (๒๕๕๑). พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม มูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อการออกแบบและ
วางแผน. (พิมพ์ครั้งที่ ๕). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ
- ศิริพรรณ ภูมิภมร. (๒๕๕๘). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยววันพรตน์

- ธาราและอ่าวนาง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, คณะบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวัฒน์ สุขวิบูลย์. (๒๕๔๘). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ ณ สำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร: ศึกษาเฉพาะกรณีงานทะเบียนราษฎร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร (รัฐศาสตร์), บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสาวนีย์ กันทะแสน. (๒๕๔๕). *ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและ กิจกรรมการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาหมู่บ้านรวมมิตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสรีชัย โชติพานิช. (๒๕๕๓). *หลักและทฤษฎี การบริหารทรัพยากรทางกายภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ ๑). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (๒๕๔๘). *ห้าสิบปีมหาวิทยาลัยบูรพา*. บริษัทเนติกุลการพิมพ์ (๒๕๔๑) จำกัด, กรุงเทพมหานคร.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Howell David C. (1992). *Statistical methods for psychology*. (3 rd ed). Boston, M.A. : PWS – Kent.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). *Determining sample size for research activities*. Educational and Psychological Measurement, 30, 607-608.
- Shelly, M.W. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania : Dowden, Hutchison press.
- Vroom, V.H. (1964). *Work and Motivation*. New York: John Wiley and Sons.
- Wolfman, B.B. (1973). *Dictionary of Behavioral Science*. Van Nostrand: Reinhold Company.

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร นิสิต และผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 41,632 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษาความปลอดภัย อย่างมีประสิทธิภาพ ของนิสิตและผู้ปฏิบัติงาน ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน (n) 381 คน
3. ระยะเวลาที่ใช้ในศึกษาครั้งนี้และเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2561 ถึงเดือนเมษายน 2561
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการปัจจัยที่ส่งผลต่อ การจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จากนั้นผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสาร หลักการ ทฤษฎี งานวิจัย และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แสดงความคิดเห็นและตรวจสอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จึงนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและนำไปใช้ โดยและผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วไปเก็บข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่างนิสิต และผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในระหว่างเดือนมกราคม ถึง เมษายน 2561 หากพบปัญหาหรือข้อบกพร่องก็จะนำมาปรับปรุง และพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับมากที่สุด
ขั้นตอนที่ 3 การประเมินโดยการประเมินประสิทธิภาพปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบการรักษา ความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

สรุปอภิปรายผลการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้ ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างพบว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 เพศชาย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 87.7 ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 10.8 และระดับปริญญาเอก 1.6 สถานภาพ นิสิต จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 ข้าราชการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ลูกจ้างประจำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 อื่น ๆ 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.1 ส่วนงานตามลำดับคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 37 คน คิดเป็น

ร้อยละ 9.7 และช่วงอายุระหว่าง 18-28 ปี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 ช่วงอายุระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 อายุระหว่าง 29 ถึง 39 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9

2. ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยและการพัฒนา การจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน ในส่วนของด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายด้าน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อคือ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุพบว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษา ความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ ด้านความปลอดภัยในการลด อุบัติเหตุ พบว่าความเหมาะสมของระยะเวลาในการกำหนด ห้ามเข้าออกภายในมหาวิทยาลัย เวลา 22.00 ถึง เวลา 06.00 น. ต้องแลกบัตรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายข้อความพร้อมในการบริหารจัดการที่จอดรถยนต์ภายในมหาวิทยาลัยบูรพามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ คือ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบ รักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ ด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ความพร้อมในการปฏิบัติงานกฎจราจรภายในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยภาพรวม เช่น มีการสวม หมวกนิรภัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายความเหมาะสมของการติดตั้งแสงสว่างภายในมหาวิทยาลัย บูรพา เพื่อความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลวิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนก ตามรายข้อ คือ ด้านการนำเทคโนโลยีจัดการระบบรักษาความปลอดภัย พบว่าปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบ รักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ ด้านการนำเทคโนโลยี จัดระบบรักษาความปลอดภัย การวางมาตรการการรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยติดตั้งกล้อง วงจรปิด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการจัดการจราจรภายในมหาวิทยาลัยโดยใช้เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผล วิเคราะห์การตอบแบบสอบถาม และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษา ความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามรายข้อ คือ ด้านการบริหารจัดการระบบ รักษาความปลอดภัยและการจราจร จำแนกตามรายข้อ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่าด้านการ บริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และรายความเหมาะสม ของภาพรวมในการจัดระบบเพื่อการรักษาความปลอดภัยประจำจุดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

การทดสอบสมมติฐาน (hypothesis testing) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวิจัยและ ทดสอบทดสอบสมมติฐาน เพื่อศึกษาปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุและเหตุการณ์ความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี และประเมินปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุและเหตุการณ์ความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย บูรพา จังหวัดชลบุรี โดยวิธีการทดสอบค่าสถิติ โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านความปลอดภัยในการลด อุบัติเหตุ โดยรวมและเป็นรายด้าน เปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจัดการระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ โดยจำแนกตามเพศ ในด้าน ความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ โดยจำแนกตามรายด้าน คือ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ จำแนก ตามเพศ ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.62 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ *t*-test โดยใช้วิธี Independent Sample *t*-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า Sig.(2-tailed) ของมีปัจจัยและการ

ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F -test โดยวิธี One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าเท่ากับ 0.01 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีส่วนงาน หน่วยงาน อื่น ๆ ที่ระบุ มีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเก็บข้อมูลสรุปได้ว่าแสดงปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ อาทิ นิสิต พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ เป็นต้น ในรายด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสถานภาพต่างกัันมีปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในรายด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุแตกต่างกัน และการเปรียบเทียบปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ตามรายด้าน โดยจำแนกตามสถานภาพ ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจำแนกตามระดับวุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ พบว่า ในด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ในด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2550, หน้า 230-235) ได้กล่าวว่า ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์สถานภาพ ครอบครัว การศึกษา จำนวนสมาชิก เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้ตัวบุคคลมีความซื่อคิดเห็นและทัศนคติที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ปัจจัยและการพัฒนาการจักระบบรักษาความปลอดภัย ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามส่วนงาน หน่วยงาน และอื่น ๆ ด้านการนำเทคโนโลยีจักระบบรักษาความปลอดภัย และจำแนกตามช่วงอายุ ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการนำเทคโนโลยีจักระบบรักษาความปลอดภัย และด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจรแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการพัฒนาด้านการจักระบบการรักษาความปลอดภัย ควรที่จะดำเนินการให้ความรู้ด้านความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัย ศิริลักษณ์ ชันตรี (บทคัดย่อ. 2559) ควรที่จะให้ความรู้ด้านความปลอดภัยแก่พนักงานและทุกกลุ่มอายุ และให้พนักงานมีส่วนร่วมเพื่อทราบสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุป้องกันการเกิดอุบัติเหตุซ้ำ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จัดทำระบบการรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย โดยการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วยในการดำเนินงานด้านการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมและลดจำนวนคน
2. วางระบบการจัดการจราจร และสำรวจศึกษาพื้นที่จอดรถยนต์ให้เพียงพอ เพื่อลดอุบัติเหตุ
3. ดำเนินการสรุปประเด็นปัญหาเพื่อวางแผนพัฒนารูปแบบการรักษาความปลอดภัยให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กุหลาบ รัตนสังธรรม, วิวัฒน์ วิริยกิจจา และชัยนันทน์ เหมือนเพชร. (2552).
การพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจในการจัดการอุบัติเหตุจราจร

- ของหน่วยงานที่รับผิดชอบปัญหาอุบัติเหตุจราจร.** ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา คณะสาธารณสุขศาสตร์.
- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2545). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย (พิมพ์ครั้งที่6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยเสกฐ์ พรหมศรี. (2550). **การจัดการความขัดแย้งในองค์กร.** กรุงเทพฯ: ออฟเซ็ท ครีเอชั่น .
- ณิชาวรรณ วัฒนประภา. (2553). **ความพร้อมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้พักอาศัยในหอพักศึกษากรณีหอพักนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยบูรพา.** งานนิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐนันท์ ยะธา. **การมีส่วนร่วมของพนักงานเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานขนมอบกรอบ.**มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย; มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม.
- เดชน์ จรุงเรืองฤทธิ์. (2549). ความรู้พื้นฐานเรื่องการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัลหทัย เหล่ามานิต. (2554). **สภาพงานรักษาความปลอดภัยในโรงพยาบาล กรณี: โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยบัตร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น.** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน
- พรฤทธิ์พีระ เจริญประภากร. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานขนถ่ายสินค้าของพนักงานในเขตการทำเรือแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี:คณะครุศาสตรอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พรชัย ชันดี และคณะ. (2543). **ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญวิทยา.** กรุงเทพฯ: บั๊คเน็ท.
- ยงยุทธ ศศิวรรณพงศ์. (2546). **ทัศนคติของผู้ขับขี่รถยนต์ต่อการจัดระเบียบการจราจรของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่.**มหาวิทยาลัยเชียงใหม่:เชียงใหม่.
- วันสนันท์ ดงสถาน.(2559). **ความมั่นคงในการทำงานของบุคลากรด้านงานรักษาความปลอดภัยและจราจร ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.** วิทยานิพนธ์หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. (2530). *คุณภาพในงานบริการ*. กรุงเทพฯ: ประชาชน.
- วีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. (2530). *วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน*.
กรุงเทพฯ: ม.ป.ท..
- ศิริลักษณ์ ชันตรี. (2559). *การจัดการความปลอดภัยของพนักงานประจำเรือ กรณีศึกษา: บริษัทท่าเรือข้ามฟากแห่งหนึ่งในประเทศไทย*. สารนิพนธ์พัฒนาแรงงานและสวัสดิการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2550). *การจัดการและพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์ม และไซเท็กซ์.
- สรารัตน์ วิทวปรีชา นนท์. (2549). *การเปรียบเทียบระดับความผูกพันของพนักงานที่มีต่อบริษัท ซึ่งบริหารโดยนักบริหารชาวตะวันออกและนักบริหารชาวตะวันตก: กรณีศึกษา บริษัท เอ็นไอซี โทคินอีเล็คทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท ออโตลิฟ (ประเทศไทย) จำกัด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สาธิต สุวรรณประกร, พลเอก. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 17(1), หน้า 56.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2560). *สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 - 2564*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.nesdb.go.th/download/plan12/> [2562, 13 มกราคม].
- เสรีชัย โชติพานิช. (2553). *การบริหารทรัพยากรกายภาพ: หลักการและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภณ เสือพันธ์ และคณะ (2530). *ความปลอดภัย*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท..
- อนุศักดิ์ ฉืนไพศาล. (2560). *เทคนิคการจัดการความปลอดภัย*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- อาธิมา แสงเมือง. (2557). *การนำนโยบายด้านชีวนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของบริษัท สยามโตโยต้า อุตสาหกรรม จำกัด ไปปฏิบัติ*. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- อำพล ชี้อตรง. (2543). *ความปลอดภัย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Bartz, A E. (1999). *Basic Statistical Concepts* (4th ed.). New Jersey: Prentice - Hall.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.).

New York: Harper Collins.

Kirk, R. E. (1995). *Experimental design: procedures for the behavioral sciences*

(3rd ed.). Pacific Grove: Brooks/Cole.

Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*.

Educational and Psychological Measurement.

ภาคผนวก

แบบสำรวจความคิดเห็น เรื่อง ปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย
ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

แบบสำรวจนี้เป็นแบบสำรวจจัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นของปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ เพื่อนำผลการสำรวจที่ได้ใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการ การพัฒนาการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยและแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งท่านมีส่วนสำคัญในอันที่จะช่วยพัฒนาการจัดงานดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในปีต่อไป โดยดำเนินการ

ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 ให้ทำเครื่องหมาย ในช่องแสดงสถานภาพผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ให้ทำเครื่องหมาย ในช่องระดับความคิดเห็นให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = ควรปรับปรุง

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

1. เพศ

1.1 () ชาย

1.2 () หญิง

2. สถานภาพ

2.1 () นิสิต

2.2 () พนักงานมหาวิทยาลัย

2.3 () ข้าราชการ 2.4 () ลูกจ้างประจำ

2.5 () อื่น ๆ (กรุณาระบุ).....

3. ระดับวุฒิการศึกษาในระดับสูงสุด

3.1 () ปริญญาตรี

3.2 () ปริญญาโท

3.3 () ปริญญาเอก

4. ส่วนงาน/หน่วยงาน/คณะ (กรุณาระบุ).....

5. อายุ

5.1 () อายุ 18 ปี ถึง 28 ปี

5.2 () อายุ 29 ปี ถึง 39 ปี

5.3 () 40 ถึง 50 ปี

5.4 () อายุ 51 ปีขึ้นไป

-2-

ตอนที่ ๒ ตรวจสอบความคิดเห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย
ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านความปลอดภัยในการลดอุบัติเหตุ					
1. ความเหมาะสมด้านการจัดการจราจร ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา					
2. การอำนวยความสะดวกของผู้ปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัย ในการจัดการจราจร ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา					
3. ความพร้อมในการบริหารจัดการที่จอดรถยนต์ภายในมหาวิทยาลัย					
4. ความเสมอภาค และไม่เลือกปฏิบัติตามจุดต่าง ๆ โดยภาพรวม ด้านการจัดการจราจร					
5. ความชัดเจนของเครื่องหมายจราจร ป้ายบอกทาง บริเวณจุดต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย					
6. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการกำหนด ห้ามเข้าและออก ภายในมหาวิทยาลัย ตั้งแต่เวลา 22:00 น. ถึงเวลา 06:00 น. ต้องแลกบัตร					
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
1. ความพร้อมในการปฏิบัติงานกฎจราจร ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา โดยภาพรวม เช่น มีการสวมหมวกนิรภัย เป็นต้น					
2. ความเหมาะสมของการติดตั้งแสงสว่างภายในมหาวิทยาลัย เพื่อความปลอดภัย					
3. จุดเสี่ยงตั้งแต่บริเวณประตูด้านหน้ามหาวิทยาลัยบูรพา ถึงบริเวณ กองกิจการนิสิต					
4. จุดเสี่ยงตั้งแต่บริเวณประตูสุดใต้ ถึงบริเวณสำนักหอสมุด					
5. จุดเสี่ยงตั้งแต่บริเวณประตูโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ และคณะ วิศวกรรมศาสตร์					

-3-

ตอนที่ ๒ สํารวจความคิดเห็นปัจจัยและการพัฒนาการจัดระบบรักษาความปลอดภัย
ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
6. จุดเสี่ยงตั้งแต่บริเวณประตูด้านหลังมหาวิทยาลัยบูรพา ที่พักอาศัย บริเวณคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ วิทยาลัยการวิจัย					
ด้านการนำเทคโนโลยีจัดระบบรักษาความปลอดภัย					
1. การวางมาตรการการรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย โดยติดตั้งกล้องวงจรปิด					
2. ขั้นตอนการตรวจสอบความปลอดภัยให้ครอบคลุมทุกจุดในมหาวิทยาลัย					
3. ประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในการรักษาความปลอดภัย ประจำจุดภายในมหาวิทยาลัย					
4. การอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ และการปฐมพยาบาล กรณีเกิดอุบัติเหตุภายในมหาวิทยาลัย					
5. การจัดการจราจรภายในมหาวิทยาลัย โดยใช้เทคโนโลยี					
6. ความรวดเร็วและต่อเนื่องของการจัดระบบเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัย					
ด้านการบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยและการจราจร					
1. ความชัดเจนในการวางมาตรการการรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย					
2. ความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัย					
3. ความชัดเจนในการจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา					
4. ความชัดเจนของนโยบายในการรักษาความปลอดภัย					
5. การจัดระบบการจราจรภายในมหาวิทยาลัย					
6. ภาวรวมในการจัดระบบเพื่อการรักษาความปลอดภัยประจำจุด					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือกรอกแบบสอบถามครั้งนี้

หมายเหตุ แบบสอบถามงานวิจัยได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยบูรพา
เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2561

รายนามที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

ที่ปรึกษา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แย้มกสิกร

ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ประเสริฐ หกสุวรรณ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์พิสิษฐ์ พิริยาพรรณ
3. อาจารย์ ดร.ชลกร ชุ่มกลาง